

### **U z n e s e n i e**

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **D.**, zastúpeného JUDr. M., proti žalovanému **D.**, zastúpenému JUDr. I., o zaplatenie 8330 Sk s príslušenstvom, na dovolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1 Cob 64/2006–116 zo dňa 5. októbra 2006, takto

### **r o z h o d o l :**

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi na účet právneho zástupcu trovy dovolacieho konania vo výške 878 Sk.

### **O d ô v o d n e n i e :**

Krajský súd v Bratislave dovolaním napadnutým rozsudkom potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa, ktorým bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 8330 Sk spolu so 14% ročným úrokom z omeškania od 3. februára 2005 do zaplatenia ako aj trovy konania vo výške 7220 Sk.

V odôvodnení uviedol, že medzi účastníkmi konania nie je sporné uzavretie zmluvy o preprave medzi žalobcom a spoločnosťou D., ako aj to, že žalobca prepravu podľa dispozícií vykonal riadne a včas a prepravil zásielku z Talianska na Slovensko. Spornou v konaní a rovnako namietanou v odvolacom konaní je otázka, či žalovaný po tom, ako predal časť svojho podniku, pre ktorý bola preprava vykonaná, je vo veci naďalej pasívne legitimovaný. V konaní bolo preukázané, že dňa 2. novembra 2004 bola spoločnosťou D., ako predávajúcim a spoločnosťou D., ako kupujúcim, uzavretá zmluva o predaji časti podniku, a to jeho organizačnej

zložky s názvom D., ktorá nebola zapísaná v obchodnom registri. Zmluva nadobudla účinnosť dňa 31. decembra 2004. Na kupujúceho podľa ustanovenia § 477 ods. 1 Obch. zák. prešli všetky práva a záväzky, na ktoré sa predaj vzťahoval. Na prevzatie záväzku sa súhlas veriteľa nevyžaduje, predávajúci však ručí za splnenie prevedených záväzkov kupujúcim. Ručenie predávajúceho pri predaji podniku je teda upravené priamo v zákone.

Ustanovenie § 306 ods. 1 Obch. zák. vyžaduje pre prípad, keď veriteľ svoju pohľadávku uplatňuje voči ručiteľovi splnenie podmienky, že dlžník nesplnil svoj splatný záväzok v primeranej lehote po tom, ako ho na splnenie veriteľ vyzval písomne. Z dokladov založených v spise vyplýva, že v januári 2005 žalobca zaslal dlžníkovi (kupujúcemu) faktúru č. 241219, ktorú mu však dlžník vrátil listom zo dňa 25. januára 2005 so žiadosťou o jej prepracovanie a označenie priamo dlžníka ako odberateľa. S takýmto postupom žalobca nesúhlasil a listom zo dňa 1. marca 2005 vrátil faktúru späť a žiadal o jej zaplatenie v lehote 3 dní. Tento list bol dlžníkovi doručený a reagoval naň svojim listom zo dňa 10. marca 2005. Odvolací súd zhodne s názorom súdu prvého stupňa dospel k záveru, že takáto požiadavka dlžníka nemá zákonný dôvod. Uvedený záväzok prešiel zmluvou o predaji časti podniku na kupujúceho spolu s účtovnou evidenciou, ktorá s týmto záväzkom súvisí.

Z toho vyplýva, že zákonná podmienka písomnej výzvy dlžníka na splnenie dlhu a jeho nesplnenie v primeranej lehote tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 306 ods. 1 Obch. zák., bola splnená, a preto za tento záväzok zodpovedá žalovaný ako ručiteľ.

Proti rozsudku podal žalovaný dovolanie.

Uviedol, že žalobca nikdy nezaslal dlžníkovi – obchodnej spoločnosti D. písomnú výzvu na splnenie záväzku. Dlžník mal od žalovaného ako predávajúceho (a teda nie od žalobcu) k dispozícii faktúru č. 241219 na úhradu odplaty 8330 Sk a žalobcovi ako veriteľovi adresoval dňa 25. januára 2005 list so žiadosťou o jej prepracovanie tak, aby faktúra obsahovala fakturačné údaje dlžníka. Týmto listom dlžník nepochybne prejavil vôľu faktúru uhradiť. Žalobca ako

veriteľ na uvedený list nereagoval. Z dôvodu absencie výzvy preto nebolo možné právo voči ručiteľovi uplatniť a súd pochybil, keď žalobcov nárok bez splnenia predpokladu požadovaného ustanovením § 306 ods. 1 Obch. zák. voči žalovanému ako ručiteľovi uznal.

Keďže napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, je daný dovolací dôvod v zmysle § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.

Navrhuje, aby dovolací súd zrušil napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ako aj súdu prvého stupňa a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Žalovaný vo vyjadrení k dovolaniu poukazuje na skutočnosti, ktoré vyplývajú z dokazovania, vykonaného súdom prvého stupňa, ako aj ich správne hodnotenie zo strany odvolacieho súdu. Dovolaním napadnuté rozhodnutie navrhuje potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) skúmal, či je dovolaním napadnuté rozhodnutie, proti ktorému je tento mimoriadny opravný prostriedok prípustný.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom. Podľa § 238 O.s.p., ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak napadnutým rozsudkom bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa, alebo ak sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru odvolacieho súdu, vysloveného v tejto veci. Dovolanie je tiež prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu.

Dovolanie z dôvodov uvedených v § 238 ods. 1, 2 a 3 je však vylúčené v prípadoch, uvedených v odsekoch 4 a 5 § 238. Dovolanie nie je prípustné vo veciach, upravených zákonom o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov, okrem rozsudku o obmedzení alebo pozbavení rodičovských práv a povinností, alebo o pozastavení ich výkonu, o priznaní rodičovských práv a povinností maloletému rodičovi dieťaťa, o určení rodičovstva, o zapretí rodičovstva alebo o osvojení.

Dovolanie nie je prípustné ani vo veciach, v ktorých bolo napadnuté právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšujúcim trojnásobok minimálnej mzdy a v obchodných veciach desaťnásobok minimálnej mzdy, na príslušenstvo pohľadávky sa neprihliada. Na určenie minimálnej mzdy je rozhodujúci deň podania návrhu na prvostupňovom súde.

V prejednávanej veci konanie začalo dňa 5. mája 2005. Nariadením vlády Slovenskej republiky č. 525/2004 Z.z. z 22. septembra 2004 bola s účinnosťou od 1. októbra 2004 ustanovená výška minimálnej mzdy sumou 6500 Sk. Predmetom konania je čiastka 8330 Sk, čo zjavne neprevyšuje zákonom stanovený násobok minimálnej mzdy. Žalovaný preto podal dovolanie proti rozsudku, proti ktorému tento mimoriadny opravný prostriedok nie je prípustný.

Proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie z dôvodov, uvedených v § 237 O.s.p. Žalovaný existenciu takýchto dôvodov, zakladajúcich prípustnosť dovolanie nenamietal a dovolacím súdom ani neboli zistené. Dovolanie žalobcu ako neprípustné podľa § 218 ods. 1 v spojení s § 243b ods. 4 O.s.p. preto dovolací súd odmietol.

Žalobca mal v dovolacom konaní úspech, má preto podľa § 243b ods. 4 v spojení s ustanovením § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p. právo na náhradu trov konania vo výške 878 Sk (jeden úkon právnej služby advokáta žalobcu – vyjadrenie k dovolaniu zo dňa 4. marca 2007 podľa § 10 ods. 1, paušálna náhrada výdavkov vo výške 178 Sk podľa § 16 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z.z. ).

**P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.**

V Bratislave dňa 30. januára 2008

**JUDr. Beata Miničová, v. r.**  
predsedníčka senátu